

CHÚA NHẬT TUẦN XVI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

- ⇒ **Chúa phán:** “**Khốn cho các mục tử làm tản mát và xâu xé đoàn chiên Ta.** Vì thế, Chúa là Thiên Chúa Israel phán cùng các mục tử chăn dắt dân Ta rằng: **“Các ngươi đã phân tán xua đuổi và không trông nom đoàn chiên Ta”.** Chúa lại phán: **“Vậy Ta sẽ xét xử những hành động gian ác của các ngươi. Ta sẽ quy tụ phần còn lại của đoàn chiên Ta từ khắp các xứ mà Ta đã phân tán chúng, Ta sẽ lừa chúng về đồng cỏ, để chúng lớn lên và tăng số. Ta sẽ cho chúng có những chủ chăn để họ chăn dắt chúng. Chúng sẽ không còn sợ hãi và kinh hoàng, và chúng không còn thiếu thốn gì nữa”.** Chúa còn phán rằng: **“Này đây, đã tới những ngày Ta gây cho Đavít một mầm giống công chính, mầm giống này sẽ làm vua thống trị, sẽ là người khôn ngoan, thực hiện công lý và đức công bình trên đất nước. Những ngày ấy, Giuđa sẽ được cứu thoát, Israel sẽ được an cư, và chúng sẽ gọi tên Người là “Chúa công bình của chúng ta”.** (Gr 23:1-6)
- ⇒ Anh em thân mến, xưa kia anh em là những kẻ ở xa, thì nay trong Đức Giêsu Kitô, anh em đã nên gần nhờ bửu huyết của Người. Chính Người là sự bình an của chúng ta, Người đã làm cho đôi bên nên một, đã phá đổ bức tường ngăn cách, tiêu diệt sự hận thù trong thân xác của Người, tức là bãi bỏ lề luật cũ với những thể lệ để kiến tạo cả hai nên một người mới, đem lại bình an, dùng thập giá giải hoà hai dân tộc trong một thân thể với Thiên Chúa. **Nơi Người, mỗi thù nghịch đã bị tiêu diệt, và Người đã đến loan báo Tin Mừng bình an cho anh em là những kẻ ở xa, và bình an cho những kẻ ở gần. Và chính nhờ Người mà chúng ta đôi bên được đến gần Cha trong cùng một Thần Trí.** (Ep 2:13-18)

⇒ Khi ấy, các tông đồ hội lại bên Chúa Giêsu và thuật lại với Người mọi việc các ông đã làm và đã giảng dạy. Người liền bảo các ông: “Các con hãy lui vào nơi vắng vẻ mà nghỉ ngơi một chút”. Vì lúc ấy dân chúng kể đến người đi tập nập, đến nỗi các tông đồ không có thì giờ ăn uống. Vậy các ngài xuống thuyền, chèo tới một nơi vắng vẻ hẻo lánh. Thấy các ngài đi, nhiều người hiểu ý, và từ các thành phố, người ta đi bộ kéo đến nơi đó và tới nơi trước các ngài. Lúc ra khỏi thuyền, **Chúa Giêsu thấy dân chúng thật đông, thì động lòng thương, vì họ như đàn chiên không người chăn**, và Người dạy dỗ họ nhiều điều. (Mc 6:30-34)

+> **Chúa phán:** “Khôn cho các mục tử làm tản mát và xâu xé đoàn chiên Ta. Các người đã phân tán xua đuổi và không trông nom đoàn chiên Ta Ta sẽ cho chúng có những chủ chăn để họ chăn dắt chúng. Chúng sẽ không còn sợ hãi và kinh hoàng, và chúng không còn thiếu thốn gì nữa”. – “... Nơi Người, mỗi thù nghịch đã bị tiêu diệt, và Người đã đến loan báo Tin Mừng bình an cho anh em là những kẻ ở xa, và bình an cho những kẻ ở gần. Và chính nhờ Người mà chúng ta đôi bên được đến gần Cha trong cùng một Thần Trí...”

=> Thú thật những năm tiểu học, trung học, đại học và ngay cả vài năm trước khi “mất nước VNCH”, kẻ hèn phàm phụ tục tử này KHÔNG để ý gì nhiều về cái gọi là “chính thể cộng hòa”, “chính thể dân chủ”, “chủ nghĩa xã hội”, “chủ nghĩa cộng sản”, nói cách chung, không hề lưu tâm đến chính chị chính em, cho đến vài tháng trước biến cố 30/4/1975, khi truyền thông báo chí, truyền thanh truyền hình ngày ngày đưa tin: dân chúng CHẠY GIẶC thật bi ai khốn khổ, người người – bất kể trai gái, già trẻ, con nít con nôi - khốn khổ với tiếng pháo kích âm âm của GIẶC CỘNG, v.v...

+ Nghĩ lại mình “quá hạnh phúc” may mắn được trải qua từ tuổi thơ đến lúc chập chững vào đời... Quả thật mình như “con chiên” lớn lên giữa bầy chiên luôn được hưởng đồng cỏ xanh tươi nước mát, dưới sự chăm sóc đầy yêu thương dịu hiền của chủ chăn, của người cha, người mẹ, anh em chị em, bạn bè làng xóm... Cho đến “ngày đen tối” xảy đến cho hàng triệu người VNCH; ngày “đen tối” nhưng cũng là ngày tôi “sáng mắt sáng lòng”, mặc dù “... qua cầu mới hay” thì đã trễ rồi! Những diễn biến tiếp theo như “vượt biển”, “học tập cải tạo”, “đánh tư sản mại bản”, “đày đọa dân vào vùng kinh tế mới”, v.v... thật đúng là “... **Khốn cho các mục tử làm tản mát và xấu xí đoàn chiên Ta...**”

+ Tôi chỉ nhớ man máng 2 câu nói diễn tả về chủ nghĩa cộng sản thời học lớp 4è và 3è chương trình Pháp: 1. Huynh Daniel Trạng: “... vô thần”, 2. Huynh Hiền Đệ : “... bọn satan”; và thâm hiểu rõ hơn về cái gọi là “thiên đảng cộng sản” kể từ “ngày ấy – ngày khó, không bao giờ quên!”

+ Sau đây, trích một đoạn trong tập hồi ký 1:

... Ông lại thao thao bất tuyệt lên lớp, tôi cũng lại phải thao thao bất tuyệt... nghe nhai đi nhai lại sự lên án tôn giáo và xã hội bị coi là tư bản không biết bao nhiêu lần trong các buổi học tập chính trị kể từ sau 75.

- Bây giờ tôi hỏi anh, ông bỗng lên tiếng gắt gỏng hỏi. Đứng trước một tên tư sản, một ông chủ giàu có chuyên bóc lột mồ hôi nước mắt và xương máu của giới thợ thuyền lao động nghèo khổ, các anh, giới tự cho là lãnh đạo tôn giáo, là người chăm sóc đàn chiên... các anh làm gì để tên tư sản độc ác đó ngưng bóc lột dân nghèo? Tôi bình tĩnh trả lời:

- Nếu quả thật tên chủ nhân tư bản đó bóc lột giới thợ thuyền tận xương tủy như ông vừa nói, thì trên mặt tổ chức xã hội trần thế đã có luật pháp bảo vệ giới thợ thuyền. Nhà cầm quyền xã hội trần thế cứ việc lấy luật pháp mà trừng trị tên tư bản độc ác kia. Phần chúng tôi, chúng tôi không ngừng tuyên xưng “xã hội trần thế chỉ là tạm bợ, mà xã hội Nước Trời - sau cuộc đời vắn vỏi ở trần thế này, mới thật là vĩnh cửu”. Vì thế, chúng tôi cứ giảng, giảng và lại giảng để nhắc nhở cho mọi người - và cho chính chúng tôi, biết và nhớ đâu mới thực sự là vĩnh cửu. Riêng đối với tên tư bản độc ác kia, ngoài luật pháp của xã hội trần thế trừng trị thích đáng, chúng tôi còn nhắc nhở hẳn biết nhận và nghe tiếng nói của lương tâm...

*- Utopique! ông hiệu trưởng ngắt lời. Lương tâm! Lương tâm! Lương tâm của tên tư bản độc ác đó chẳng khác gì cái gọi là lương tâm của các anh... Cũng nhà lầu xe hơi, cũng tiền hô hậu ủng, cũng lên voi xuống ngựa, cũng hoan hô vạn tuế... Hừm! giọng ông ta bỗng trở nên lạnh lùng đến khiếp sợ. Chúng tôi chẳng cần gì phải giảng, giảng rồi lại giảng... **chúng tôi chỉ cần lụi con dao vào ngực nó, là nó phải tuân theo ngay.** (Đúng là... “**Khốn cho các mục tử làm tản mát và xấu xí đoàn chiên Ta...**”)*

[Để biết thêm chi tiết: www.lasan.org/hoiky-journal/hoiky1/phanba-3.htm]

+> “... Chúa Giêsu thấy dân chúng thật đông, thì động lòng thương, vì họ như đàn chiên không người chăn...”

=> Chính Người, Đức Giêsu Ki-tô là ĐÁNG CHẶN CHIÊN NHÂN LÀNH muôn dân hằng mong đợi. Còn bức tranh/hình ảnh nào tuyệt vời hơn?

